

Tandlægeformand: Skal pengene styre tandsundheden?

26. april 2017 kl. 1:00 | 0 kommentarer

DEBAT: Regeringen og regionerne har undervurderet borgernes behov for tandpleje. Det er ikke tandlægenes fejl, at borgerne har et større behov, ligesom læger ikke kan forudse sygdom, skriver Peter Kaihøj, tandlæge og formand, Praktiserende Tandlægers Organisation (PTO).

Af Peter Kaihøj

Tandlæge og formand, Praktiserende Tandlægers Organisation (PTO)

Regionerne vil bruge økonomien som styringsinstrument for borgernes tandsundhed.

Det er det budskab, som Danske Regionernes formand, Bent Hansen, [melder ud](#) under regionernes generalforsamling for nyligt, hvor han også truer med indgreb.

Efter PTO's og privat tandlægepraksis' opfattelse bør borgernes behov for tandpleje afhænge af en tandlægefaglig vurdering. Det medfører, at de midler, der sættes af til tandpleje, desværre for nuværende ikke rækker. Men det kan man ikke kritisere

tandlæger for. De udfører alene den behandling, borgerne har behov for ud fra en tandlægefaglig diagnose.

FAKTA

Deltag i debatten!

Skriv til debat@altinget.dk

Problemerne opstår, fordi regering og regioner har undervurderet borgernes behov for tandpleje. Den udfordring vil Bent Hansen løse ved ikke at give borgerne den nødvendige behandling, men nøjes med mindre, fordi behandlingen død-og-pine skal holdes inden for de økonomiske rammer, som Finansministeriet har afsat.

At patienterne efterlades med behandlingskrævende tandsundhedsmæssige udfordringer bekymrer åbenbart ikke. Der er de penge, der er, og så må borgernes behov for behandling komme i anden række.

Det er en svær situation for Bent Hansen og Danske Regioner. Og aben bør egentlig heller ikke sidde på deres skuldre.

Kliniske kategorier er ikke holdbare

Årsagen skal findes i Finansministeriet, der i jagten på besparelser stirrer sig blind på de nationale kliniske retningslinjer, der blev indført for et par år siden, i henhold til hvilke borgerne partout skal opdeles i forskellige kategorier. Fint nok.

Men tandlæger kan altså ikke kritiseres for, at de forudsætninger, Sundhedsstyrelsen og dermed Finansministeriet i sin tid lagde ind i deres modeller, har vist sig ikke at holde.

Tandlæger kan ikke bestemme borgernes behandlingsbehov, ligesom læger ikke kan forhindre borgere i at blive syge.

Sygdom er hver mands herre, siger et gammelt ordsprog. Det gælder også tandsygdomme. Og det forekommer helt urimeligt, at tandlæger nu skal stå på mål for Regionernes frustrationer, når behandlingsbehovet for landets borgere viser sig at være større end forventet.

Regionerne og Bent Hansen, hvis anstændige motiver ingen i øvrigt betvivler, bør i stedet stå sammen med privat tandlægepraksis om at få bragt Finansministeriet ud af den vildfarelse, at man kan bruge økonomien som styringsinstrument for at regulere borgernes behov for tandpleje.

Og vedblive at protestere over de besparelser, som den tidligere SR-regering indførte i 2013, hvor man i forbindelse med finansloven 2014 overnight fjernede 300 millioner kroner på tilskudsrammen. Penge, borgerne mangler i dag til tandpleje.

Livsstilssygdomme hænger sammen med tandsundhed

Dokumenterede undersøgelser viser en sammenhæng mellem tandsundhed og systemiske sygdomme som hjerte-kar- og lungelidelser, diabetes m.m. Med en bedre tandsundhed vil regioner, Bent Hansen og regeringen med stor sikkerhed kunne spare millionbeløb i andre dele af sundhedssektoren. Ikke mindst på dyre sygehusindlæggelser.

Efter PTO's opfattelse bør ikke mindst det regionale fokus indrettes proaktivt i overensstemmelse hermed fremfor mod tilbagevendende besparelser, der i sidste ende kun går ud over landets borgere og deres tandsundhed.

debat@altinget.dk